

Sygn. akt VI Ka 535/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska

Protokolant Jolanta Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013r.

sprawy **J. F.**

obwinionego z art. 92 ust. 1 i 2 ustawy o transporcie drogowym

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 13 maja 2013 r. sygn. akt II W 811/12

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpow w zw. z art. 45 § 1 kw umarza postępowanie,

II. na podstawie art. 118 § 2 kpow kosztami niniejszego postępowania obciąża Skarb Państwa i zasądza od Skarbu Państwa na rzecz J. F. kwotę 540 złotych tytułem wydatków związanych z obroną w niniejszym postępowaniu przed Sądem I i II instancji.

UZASADNIENIE

J. F. został obwiniony o to, że:

w dniu 13.09.2011 r. na drodze krajowej nr (...) w miejscowości J., wykonując przewóz drogowy pojazdem samochodowym marki (...) nr rej. (...) z naczepą K. nr rej. (...), podczas kontroli drogowej nie posiadał w pojeździe i nie okazał dokumentów wymaganych przy przewozie odpadów, zgodnie z art. 87 ust. 1 pkt 3 lit. f ustawy z dnia 06.09.2001 r. o transporcie drogowym, tj. o wykroczenie z art. 92 ust. 1,2 ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. nr 125, poz. 874 z 2007 r. ze zm.).

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 13 maja 2013r. w sprawie sygn. akt II W 811/12:

I. uznał obwinionego J. F. za winnego tego, że w dniu 13.09.2011r. na drodze krajowej nr (...) w miejscowości J., wykonywał przewóz drogowy pojazdem samochodowym marki (...) n rej. (...) z naczepą K. nr rej. (...), z naruszeniem obowiązku przewozu polegającym na nie okazaniu wypisu z zezwolenia na przewóz odpadów, tj. wykroczenia z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001r. o transporcie drogowym i za to na podstawie art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001r. o transporcie drogowym wymierzył mu karę grzywny w wysokości 600 (sześciuset) złotych,

II. na podstawie art. 118 § 1 kpow w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 60 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca obwinionego zarzucając Sądowi I instancji:

1. naruszenie art. 71 § 4 kpsw poprzez przeprowadzenie rozprawy zaocznie pomimo, że niestawiennictwo obwinionego na rozprawie w dniu 13 maja 2013r. było usprawiedliwione,
2. naruszenie art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpsw oraz art. 4 kpk w zw. z art. 8 kpsw poprzez pominięcie wyjaśnień obwinionego złożonych na rozprawie w dniu 28 czerwca 2013r. przed Sądem Rejonowym w Toruniu,
3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym uznaniu, że obwinionemu można przypisać winę w czasie popełnienia czynu, w sytuacji gdy decyzja co do tego jakie dokumenty obwiniony powinien mieć w trakcie realizacji zlecenia transportowego, nie była decyzją obwinionego, lecz działu spedycji w zakładzie pracy pracodawcy obwinionego,
4. naruszenie art. 28 ustawy o odpadach poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie skutkujące uznaniem, że w momencie kontroli obwiniony był zobowiązany do posiadania zezwolenia na przewóz odpadów,
5. naruszenie art. 87 ust. 1 pkt 3f ustawy o transporcie drogowym poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie skutkujące uznaniem, że w momencie kontroli obwiniony był zobowiązany do posiadania zezwolenia na przewóz odpadów,
6. naruszenie art. 7 § 1 kodeksu wykroczeń poprzez jego niezastosowanie.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca obwinionego wniósł o zmianę orzeczenie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze poprzez uniewinnienie obwinionego względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji bądź umorzenie postępowania w sprawie.

W piśmie z dnia 9 października 2013 r. obrońca obwinionego wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania w sprawie przeciwko obwinionemu J. F. z uwagi na przedawnienie karalności zarzucanego mu wykroczenia oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego zwrotu wydatków z tytułu kosztów obrony z wyboru w postępowaniu w sprawie o wykroczenie za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego jest zasadna.

W ocenie Sądu Okręgowego bowiem ustalenia faktyczne przyjęte przez Sąd Rejonowy za podstawę rozstrzygnięcia zostały poczynione przedwcześnie.

Artykuł 4 k.p.k. w zw. z art. 8 kpow - nakazujący organom prowadzącym postępowanie w sprawach o wykroczenia badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego - jest wyrazem ustawowego postulatu, by ustalenia faktyczne odpowiadały prawdzie (art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 8 kpow), co w postępowaniu sądowym jest osiągalne tylko wtedy, gdy przedmiotem zainteresowania jest cały zebrany w sprawie materiał dowodowy bez pominięcia istotnych jego części i gdy całokształt tego materiału - po prawidłowym ujawnieniu go w procesie - stanie się następnie przedmiotem rozważań sądu zgodnie z art. 410 i art. 424 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 kpow (por. wyrok SN z dnia 19 XII 1974 r., sygn. akt II KR 239/74).

Zaskarżony wyrok wydany został w sytuacji, która nie odpowiada tym postulatam. Sąd Rejonowy nie zebrał bowiem całości materiału dowodowego i nie poddał go gruntownej analizie.

Obowiązkiem Sądu w niniejszym postępowaniu było nie tylko zbadanie okoliczności przemawiających na niekorzyść obwinionego lecz również wyjaśnienie okoliczności korzystnych z punktu widzenia przyjętego przez niego linii obrony. W tym kontekście niedopuszczalne było wyrokowanie przez Sąd I instancji przed zapoznaniem się z treścią wyjaśnień obwinionego złożonych w trybie art. 68 § 1 kpow przed Sądem Rejonowym w Toruniu. Wyjaśnienia te bowiem zostały

odebrane od obwinionego w dniu 28 czerwca 2013 r. i zwrócone do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w dniu 12 lipca 2013 r., podczas gdy wyrok w niniejszej sprawie zapadł już w dniu 13 maja 2013 r., a Sąd I instancji nie podjął chociażby decyzji o odstąpieniu od przesłuchania obwinionego w drodze pomocy prawnej.

Już powyższe uchybienie podważa prawidłowość procedowania przez Sąd Rejonowy i mogło mieć wpływ na wynik sprawy. Jednakże wniosek apelacji o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na treść art. 45 § 1 k.w. Karalność wykroczenia ustaje bowiem, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Skoro zatem wykroczenie zostało popełnione w dniu 13 września 2011r., to jego karalność ustała z dniem 13 września 2013 r.

Sąd Okręgowy zatem stwierdzając okoliczność wyłączającą postępowanie był zobowiązany stosownie do art. 104 § 1 pkt. 7 kpow uchylić zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt. 4 kpow w zw. z art. 45 § 1 k.w. umorzyć postępowanie wobec przedawnienia oraz zgodnie z art. 118 § 2 kpow kosztami postępowania w niniejszej sprawie obciążyć Skarb Państwa a nadto zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz J. F. wydatki związane z obroną w niniejszym postępowaniu. Sąd Okręgowy zatem zasądził zgodnie z wnioskiem obrońcy kwotę 180 zł za postępowanie przed Sądem I instancji oraz stosownie do § 14 ust. 4 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu kwotę 360 zł za postępowanie odwoławcze, wyłącznie za sporządzenie apelacji w niniejszej sprawie przez obrońcę, albowiem sporządzający środek odwoławczy nie występował przed Sądem Odwoławczym.

Wyk. J.K.